

Het Manifest of De tien geboden voor de zorg voor ouderen die vanwege hun dementie in het verpleeghuis zitten

Wat nou precies die menselijke maat is, valt te lezen in het Kwaliteitskader Verpleeghuiszorg dat sinds januari 2017 van kracht is. Maar dat document leest voor mensen die zijn opgegroeid met Annie M.G.Schmidt niet lekker weg. Omdat een kwaliteitskader de zeggingskracht heeft van een wet, is een Jip en Janneke-vertaling gemaakt en werd een manifest. Mocht er sleet zitten op het woord manifest, dan zijn het : 'De Tien Geboden voor de zorg voor ouderen die vanwege dementie in het verpleeghuis zitten'.

Laten we afspreken dat iedereen die bij verpleeghuiszorg betrokken is, zich aan De Tien Geboden houdt. Hang ze op in de lift, plak ze op de deur van de woongroep, op de kamers van teamleiders en locatiemanagers, stop ze in de binnenzakken en de handtassen van de zorgbestuurders.

Er knaagt trouwens iets. Eigenlijk zouden we dit 'De Tien Geboden voor de zorg van kwetsbare ouderen' moeten noemen. We spreken ook medewerkers van wijkzorg. Veel oude(re) mensen wonen nog thuis, ze kampen met vergeetachtigheid, sommigen lijden aan vergevorderde dementie. Deze Tien Geboden zijn voor hen misschien niet op maat gesneden, maar ruim geïnterpreteerd gelden ze natuurlijk ook voor mensen die thuiszorg krijgen.

Bron Bron <https://www.nrc.nl/nieuws/2019/09/06/toch-weer-een-manifest-voor-onze-ouderen> dd 6 september 2019 waarin *Wanda de Kanter*, *Carin Gaemers* en *Hugo Borst* opnieuw een manifest aan de deur spijkeren.

Het Manifest of De tien geboden voor de zorg voor ouderen die vanwege hun dementie in het verpleeghuis zitten – ook voor de mensen die thuiszorg krijgen

1

Ieder mens is uniek, ook in een verpleeghuis. Hij/zij wordt gezien. Iedereen die zorgt, verdiept zich in de problemen en de klachten van de verpleeghuisbewoner en geeft zorg op maat.

2

Iedere bewoner die daartoe in staat is, komt dagelijks uit bed en wordt geholpen de dag aangenaam door te brengen. Er is altijd iemand die een oogje in het zeil houdt. Gedurende de dag is er regelmatig persoonlijk contact met een zorgverlener of begeleider. Langer dan twee uur zonder persoonlijk contact is onacceptabel.

3

Een bewoner kan rekenen op veiligheid. De verzorging, de verpleging en het geven van medicijnen gebeurt met de grootste nauwkeurigheid.

4

Er zijn altijd zorgmedewerkers in de buurt die de bewoner goed kennen en weten wat diens levensgeschiedenis is. Zij weten wat de bewoner fijn of vervelend vindt en houden daar rekening mee.

5

Als een bewoner naar de wc wil, is er iemand in de buurt om mee te gaan. Als een bewoner bang of onrustig is, is er iemand die geruststelt of troost. Als een bewoner iets wil doen, is er iemand die daarbij helpt.

6

Een verpleeghuisbewoner heeft elke dag recht op een dagbesteding. Dat kunnen gezamenlijke activiteiten zijn, maar ook persoonlijke aandacht of even samen met een zorgmedewerker iets alledaags doen.

7

Net als iedereen kan een bewoner van een verpleeghuis worstelen met levensvragen. Daarom heeft hij/zij recht op steun van geestelijk verzorgers, ook als een bewoner niet in staat is om net als vroeger in heldere taal uit te leggen wat hem/haar precies dwars zit.

8

Van iedere bewoner is bekend wat diens wensen waren met betrekking tot het levenseinde. Die wensen stammen uit de tijd dat de bewoner voor de wet wilsbekwaam was.

9

Zorgmedewerkers zijn er om bewoners te begeleiden en te verzorgen, niet om de administratie te doen.

10

Ook iedere bestuurder houdt zich bij alles wat wordt beslist aan voorgaande geboden en luistert altijd naar wat zorgmedewerkers nodig hebben om hun werk goed te kunnen doen.